

etwas
Inmig) bewegt. Aftonklockan

Wirsén

p jag mins när

förr vid klockans klang jag hem från skog och

ha - gar sprang jag sjöng och sjöng min hjärta jag

dref Vid stugans grind hur glad jag blef Ty
cresc.

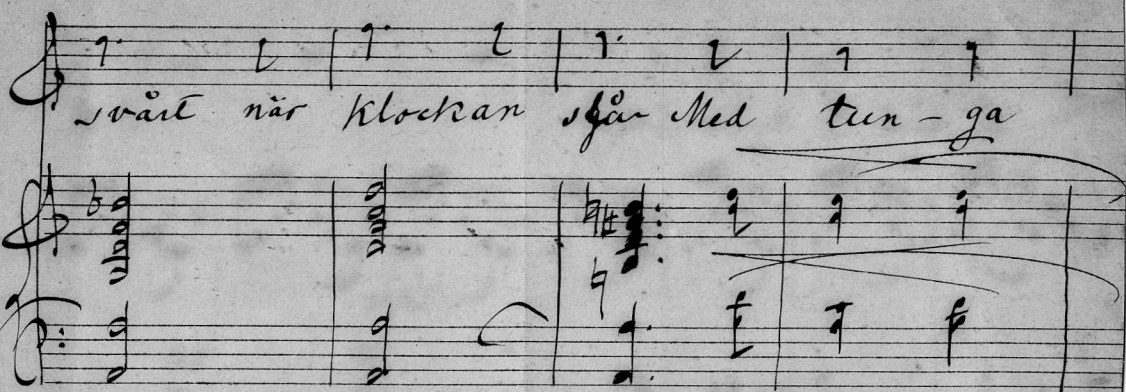
der var han och ingen ann^o och solens
rit -

so - ta strå - le såg Hur vid hans fjer -
a tempo

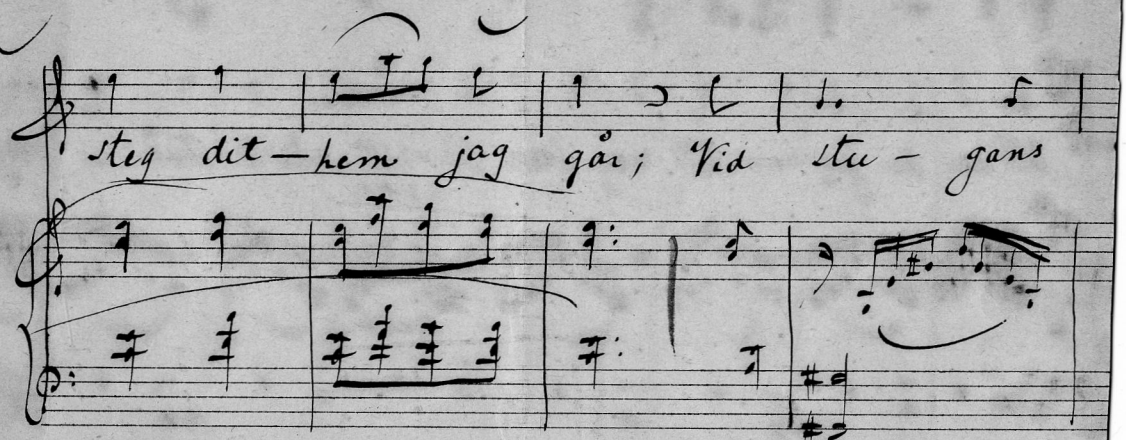
ta flickan

Nu känns det
Ruhiger

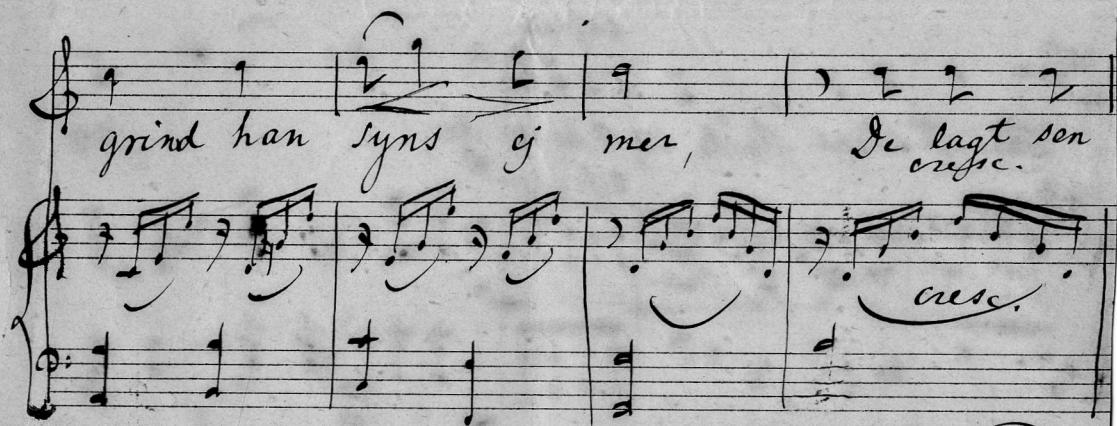
svårt när klockan står med tyn-ga



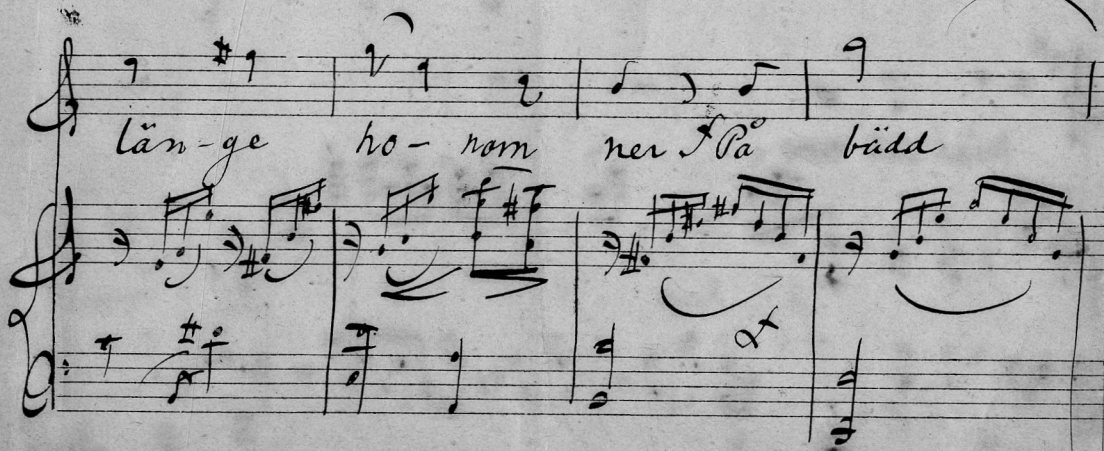
steg dit-hem jag går; Vid stu-gans



grind han syns ej mer, De lagt sen
cresc.



län-ge ho-nom ner På bädd



sa hard i kyrkogård

60

din

det var der jag mins det nog som ständigt solens stråle og som

resc.

cresc.

espru

stændigt solens stråle og, O, der var der jag

espru

mins det nog

sin